

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ

• Τον ΠΕΤΡΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Μπόρεσαν και κυκλώσανε στερνά
οι μύριοι τον Ένα.

Η υποχθόνια, βαρεία φωνή
ξέσκισε τις φρούδες ελπίδες των τυράν-
νων

- Δεν παραδίδομαι:

Στεντόρειες φωνές
- που ροβολούνε απ το Μαχαιρά - ενός
λαού π' απαντάει
με την τρισχιλιόχρονη
γλωσσική παράδοση:
- Μολών, λαβέ!
- Το δε την πόλιν σοι δούναι...
- Στις μπούκες των κανονιών μας
τα κλειδιά της πόλης μας...
- Αν θα βγώ, θα βγω πυροβολώντας!

Ο καπνός απ' τις χαραμάδες
- τα καιόμενα έγγραφα -
δρώμενο πρώτο
προεικάζει
το ύστατο τελετουργικό σκηνικό
της τραγωδίας
και τρομοκρατεί τους τυράννους

Η πορεία στη θέωση
- δεύτερο δρώμενο -
με την αποστρόφη του λόγου
στους δακρυροούντες σύντροφους:
Καλοί μου φίλοι
σας τόνισα κι άλλοτες
πως δώσαμε τα χέρια
με το σταυραετό του Μαχαιρά
στη στερνή μας συνάντηση
ευχόμενοι καλήν αντάμωση,
τώρα σωστό 'ναι και πρέπον
ν' ανέβω σιμά του

Ξανάνοιξε απ' τις χωρίστρες τον ήλιο
χαιρέτισε τ' αγριολούλουδα
τα πουλιά, που στις χούφτες τα τάζε
και ποτίστρες τους έσκαβε
κι αυτά φτερουγίζανε δίπλα του
σκαρφαλώνοντας στις μακρές του χε-
ρούκλες.

Οι σύντροφοι ακούνε
το ύστατο πρόσταγμα:
- Η πατρίδα σας θέλει

γερούς
κι ανίκητους.

Κι η φωνή απ' της γης τ' άγκατα
- δρώμενο τέταρτο -
ξέσκισε τη νεκρική σιγαλιά
κι ευτέλισε τους λεγεωνάριους
και μισθοφόρους του Σίτυ
- αν δεν θέλετε να σκοτωθείτε
φευγάτε απ το δωμάτιο
να σωθήτε απ' τις χειροβομβίδες μου!

Ο σεισμός π' ακολούθησε
σώριασε το κρησφύγετο σ' ερείπια
μα και μέσα απ' τη στάχτη του
οι σύντροφοι αντίκρυσαν
του ήρωα που φτερουγίζε
στις κορφές και στα διάσελα
τ' ορθόχαιτου Πενταδάκτυλου!

Δίπλα τα δέντρα
σκύβαν και φιλούσαν
το διάτρητο σώμα του.
Οι πέρδικες δρόσιζαν
το καμένο κορμί του.

Κι ο ήρωας χαιρετούσε
τις ρεματιές και τις λατσούδες
τις περογλιές και τις αγράμπελες
που τανούσαν τα κλώνια
χαιρετώντας τον.

Χαιρετούσε τα πουλιά που τον συνόδευ-
αν
- Πουλιά, καλά μου πουλιά
δώστε παντού το μήνυμα της νίκης
φέρτε παντού
το μήνυμα της λευτεριάς
και της ελπίδας!

Χαιρετούσε τα κρυστάλλινα κορίτσια
που τον ξεπροβοδούσαν λυσίκωμα
μ' ύμνους και θούρια

Καμπάνες και σήμαντρα
σημαίνανε σύντομα
τη σίγουρη θέωση
τη σίγουρη λύτρωση
σημαίναν το Πάσχα
Πάσχα Κυρίου
το Πάσχα του λαού
και τη νομοτελειακή του Ανάσταση...